

52 5/197

Ad psà, ad vorka, ad mac'ka pa ad medveda.

(Zapisal v Šiški Vasi pri Ņgu Fr. Kramar.)

Ankat je biv an ps, zdej jòh je pa več, k' m' je blu
jòm'è Terin. Je biv tulko mac'ân pa pridn, de je tistni
gospadarji per kt'èròm je biv vse kaz'è pa av'è tak faj
na paši m'èrkov, de nej nòkul' vork nabene vz'èr.
Zdej je pa star rator, m' nej blu zè več tak hmièrk.
Je pa gospodar r'èku: "Zdej b'mà m'ògli pa druž'ga mlad'ga
psà d'èbèt, ta je z'è prestar!" Pa pa rejs dubli a'nga k'sa
m' djal: Svajcar, mlad'ga sevejde. Ta Terin je biv pa tud'
sè k'ar vse glich per hiš'. Zdej sa pa na p'ule bli gnuj
za krempir vazil', sta s'la pa tud' abà psà z' nim'. Zdej
pa Svajcarja sa zm'èrej klical', Terina pa sè hmeat'k nejsa
jòm'èl'. Polej k'ar pride vork h Terini pa m' prav: "Terin! Čè b'š
ti m'èr' ànà ova dar, pa m' zè jest ti spièt tak nastimov
de b'š spièt nazaj v r'èht pròu per gospodarji, de b'dà u'nga
ta mlad'ga stran' dal!" Prav: "Jutri b'jè t'èa aràl' pa krempir
b'jè pad brazda sadil', pa b'jè tistga atroka sabej p'rneasli
k' je sè v rib'èl', pa ga b'dà k'èlè pad č'èrnè ribat d'èl'. Č' se
b'jè k'è abornil', b'om pa jest pròu, b'om atroka pa vz'èr. Je
zam'èrkej! prav. Pòl b'dà pa zač'èl' Svajcarja klical', b'dà
djal: "Svajcar, vukà! Svajcar, vukà!" Svajcar b'ò pa
rièp med nuge d'ù, pa bo taku s'ù, de se sè àròst na b'ò
vt'ègnu! Pòl b'jè zač'èl' pa t'èbe klical', bo pa r'èakla
gospad'ja: "Terin, vukà! Terin, vukà!" Ti je b'š pa vevàrù
za m'èna, jest b'om pa nalas'è tistga atroka pa dol'
spusta, pa pròv bejžov b'om na v'ides pred t'èba. Pòl b'dà

pa misli, de s' me rejs ti taku zmogu, pa b's prou spiet
v reht h gospadarji, pa bda dal' unga stran! "Terini se je
blu pa tu rejs prov fajn xdel', pa je bir pree' tejga vkonten-
nt. Pol m' je bir ^{pa} rejs ana oca ablubu, tak' de bo prou
vovk ta druga nuč kar sam v stala puja. Sa sli pa
rejs drug' dan na tista niva arat pa krenpir pad bra-
zda sadet, pa tistga atroka sa v ribki sabei pomea
sli, pa sa ga ke pad tista cesne v senca ribat del'.
Pol pa aba psa sta bla spiet z nim persta. Zdej sa se
pa ke abnil', je pa vovk perleatu, je tistga atroka xribke
pa vziv, pa je su z nim. Zdej sa se pa un nazaj abnil'
k' je masa atrak vpu, sa xaciel' pa vpet: "Svajcar, vuka!
Svajcar, vuka!" Svajcar pa kumej je vovka zagliedov,
je pa kar riep med nuge du, pa je je taku vvaru de
se je kar kadil' za jim! Zdej je pa xacila gospadija
vpet: "Terin, vuka! Terin, vuka!" Je je pa vvaru Terin za
vovkam, vovk je pa tistga atroka ragnov ad seabe pa
je je vvaru v gast. Pol sa pa spiet tak abrajtal' Te-
rina, de sa pree' unga Svajcarja stran dal', pa je prou
Terin spiet v reht h gospadarji, pa se buli je ju k' je
prejt. Zdej druga nuč je prou vovk pa pa tista oca,
kuoker sta se bla damonila. Zdej je xaciev Terin
pa tak' strasnü lajet, de se je gospodar xbudu, pa je
prou von pagliedat kaj de je. Je pa vidu de je vovk,
je ^{na} su pa b's pa flinta v hisa pa je vstrebu prot vovki.
Je blu pa masa toma, pa nej mugu dobre cilët-ga pa
xadu nej! - Vovk je pa encajt bejrov, pol cex encajt je
pa spiet nazaj h psi prou pa m' je riku: "Tih' bud' Terin!"

Tak taku si misl' besejda!" Prav': "Če je prov gospadar za
mâna plunu, sej me nej xadu!" Prav': "Zdej me pa le zamier
kej, Terin! Kâmer bosi su zdej: v gâosica al' pa na pile,
pa te bom prov prec' rastargov, zatu, kô nejs' biv misl' besej
da!" Pol je pa su vook stran. - Zdej je pa mačk h Terini pr-
su pa m' je rjeku: "Jo, kaj s' pa ti tak' žalosten, Terin?"
Prav' Terin: "Če me čes' paslušat, ti m' jest prov vse razlužu."
Mi je pa rejs vse razlužu, ad konca pa da kraja. Prav':
"Zdej če m' le kam su, pa me bosi prec' rastargov." Zdej pa
prav' mačk: "Alè, pèva v gâst!" Sta pa sta. Zdej je pa
mačk tak' pakône njesu rjep kô svejča, Terin pazravn
naga, tak' de sta prov pa sudaskô mas' trala. Vook pa
meadvod sta pa na enmi gôrki čakala pa dol'
glièdala. Prav' meadvod: "Tiz, kaj je pa tu za na
pasast, kô tak' moshô sabla pa konc' nease?" Je biv
pa tam v dalin' prov an vâlek kôp listja, se je biv
vook pa v tist' listje xaru, - meadvod je su pa na in
drvû, k' sta se tējsh dvējsh prov bala. Zdej pa prideta
tè dvâ dà tistga listja, je pa ad vooka vohû pa enmal
x listja glièdor. Je pa mačk mislu de je mēs, je pa
zagrabu za tist' vohû, - vook se je pa vstrašû je pa zbej-
zov. Zdej mačk se je biv pa vukâ vstrašû, je pa glich na
tist' drvû, skoču k' je biv meadvod gor'. Se je pa mea-
dvod taku mačka vstrašû, de je puc' dol' x dreviša
pov pa na mest' mrtu ablašov. Tist' vook se je biv
pôl pa taku prestrašû, de m' se na mâr nēj prškô nokul'
več, de b' biv tejga pèsa rastargov. Tist' mačk pa
tist' pès pa se zdej xvrtâ, če nejsta se carkonlâ!

(Povedal 4. novembra 1913. 84 letni Anton Cerkoonik.)
Cimperman.)